

hármat és — Vázsonyi Vilmost, akiről pedig tudva van, hogy *demokrata*. Ebben az esetben még a forma kedvéért sem ragaszkodnak a formához.

Vannak meddő asszonyok, meddő állatok, meddő fák, csak egy valami van, ami nem meddő: a hazugság. Egyik hazugság okvetlen szülőanyja egy másiknak. Így adja a függetlenségi pártan egyik hazug helyzet a másikat mindaddig, amíg végre maga a nemzet meg nem unja a sok hazug helyzetet és le nem számol magával a függetlenségi párttal a választási urnáknál.

Városrendezési vita a közgyűlésen.

— Ujabb földet adtak a
kenderakadémiának. —

(Saját tudósítónktól.) Kedden délután folytatták és befejezték az októberi rendes közgyűlést. Bár több fontosabb városi ügy volt a műsoron, nagyobb vita csak a városrendezési program körül támadt, amelynek csaknem minden városrész kiült a fölszólalt, hangoztatván, hogy a program nem gondoskodik eléggé az általuk képviselt városrészek utcáiról. Végre aztán *Bokor* Adolf bizottsági tag vetett véget a meddő vitának, a mikor azt mondta, hogy minden érdeket kielégíteni, minden utcát rendezni azok között az anyagi keretek között, amelyben a három éves program mozog, lehetetlenség. Minden más utcánál — mondotta — előbbvaló például a Kossuth Lajos-sugárut rendezése. Szégyen Szegedre, hogy amikor a rókusi állomásról idegen a városba érkezik, micsoda állapotban látja a Kossuth Lajos-sugarut felső szakaszát. Erre aztán elhallgattak a szószólók és a közgyűlés általánosságban és részletesen változtatás nélkül elfogadta a tanácsi javaslatot. Hozzájárult még a közgyűlés a kender- és lentermelési szakintézet céljaira újabban kért területek átengedéséhez is, megállapította továbbá a legközelebbi

bi városatya-választások napját, a közgyűlésnek erről a részéről azonban külön tudósításban számolunk be.

A közgyűlésen *Bokor* Pál helyettes polgármester elnökölt. Jegyzők: *Taschler* Endre főjegyző, *Ferenczy* Béla és *Rack* Lipót aljegyzők voltak. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása után a közgyűlés áttér a póttárgyak folytatólagos tárgyalására.

Taschler Endre főjegyző jelenti, hogy az igazoló választmány összeállította a legtöbb adót fizetők névsorát és azt tudomásul vétel céljából bemutatja a közgyűlésnek. Tudomásul vették.

Ezután *Ördög* Lajos dr. előadó az 1914—16. évre megállapított kövezési programot terjesztette elő azokkal a módosításokkal, amelyeket pótlólag kívánt a programba belefoglalni a kövezési bizottság. A tanács, miután a program megvalósítására három millió helyett csak egy millió korona áll rendelkezésre, javasolja, mondja ki a közgyűlés, hogy a hiányzó összeget kölcsön útján fogja fedezni. Kéri ezután az előadó a közgyűlést, hogy a három éves programot úgy általánosságban, mint a részleteiben fogadja el.

Firbas Nándor elfogadja a tanács által beterjesztett programot, de két dologra kívánja föl hívni a közgyűlés figyelmét. Az egyik a Madách-utca rendezése, amit még 1914-ben kell befejezni. A másik a Dugonics-utca azon szakaszának a kiaszfaltozása, amely az *Osztrovszky*-utca és a Nagykörút között van. *Bokor* Pál kijelenti, hogy mindkét utca rendezését a lehetőség szerint soron kívül fogják elvégezni. *Firbas* Nándor a választ tudomásul vette. *Kovács* József dr. Felsőváros érdekeit teszi szóvá. A Maros-utca kikövezését sürgeti annál is inkább, mert ha ezt az utcát rendezik, akkor a villamos-társaság egészen Tápéig építheti ki a villamos-vonalát.

Somlyódi István ugyancsak azt kéri, hogy a Maros-utcát a legelső sorban rendezendő utcák közé vegyék föl. Azt mondja, hogy Felsőváros a legelhanyagoltabb része a városnak, ahol sokkal több a kövezetlen, hepe-hupás utca, mint bármely részében a városnak. *Papp* István szerint Alsóvárosban is van annyi elhanyagolt utca, mint Felsővá-

rosban. A Boldogasszony-sugarut végéig rendezettek ugyan az utcák, de azontul annál tarthatatlanabb állapotban vannak, pedig ott lakik az alsóvárosi nép zöme. Kéri a tanácsot, hogy Alsóváros érdekeire is nagyobb gondot fordítson. *Ottovay* István nem helyesli, hogy első sorban a Maros-utcát rendezzék, mert ez maga fölemésztene az első évre előirányzott összeget. *Bokor* Adolf szerint a Kossuth Lajos-sugarutat kell rendezni mindenek előtt, mert ez fő forgalmi útvonal. Ajánlja, bizza a közgyűlés a tanácsra, hogy milyen sorrendben rendezik majd az utcákat. A közgyűlés ezután minden változtatás nélkül úgy általánosságban, mint a részleteiben elfogadta a három éves városrendezési programot.

Gaál Endre dr. a közkórház jövő évi költségvetését mutatja be, amelyet a közgyűlés változatlanul elfogadott.

Balogh Károly pénzügyi tanácsos a vághid kibővítése ügyében tett előterjesztést. Az iparosok az eddig tervbe vett kibővítési munkálatokon kívül újabb kibővítéseket, átalakításokat és hiánypótlásokat sürgettek a városnál. A mérnökség pótterveket és pótköltségvetést készített, eszerint az újabb kibővítési munkálatok 35193 koronát igényelnek. Kéri ehhez a közgyűlés hozzájárulását az építkezés sürgős megkezdésének kimondásával. A közgyűlés így határozott.

Majd a kender- és lentermelési szakintézet dolgáról referált a pénzügyi tanácsos. Közölte a közgyűléssel a miniszter újabb terület átengedésére vonatkozó kérelmét, melyhez a pénzügyi bizottság megfelelő garancia ellenében hozzájárult. Kéri az előadó a közgyűlést, hogy a javaslatot egész terjedelmében fogadja el. *Weiner* Miksa azt kifogásolja csak, hogy a tanácsi javaslat a telkek átengedését ajándékozásnak nevezi. Kéri, hogy ezt korrigálják, mert a kikötött feltételeket tekintve a telkek átadását egyáltalán nem lehet ajándékozásnak tekinteni. Elnök, mint-hogy idegen tulajdon átengedéséről van szó, névszerűt szavazást rendel el, amelynek eredménye az lett, hogy a közgyűlés egyhangulag hozzájárult a földmivelésügyi miniszter kérelméhez. Ezután az elnök a közgyűlést berekesztette.

lét és nem tudott betelni a villa fényűzésével és kényelmével, ami szintén az újság ingerével hatott rá. A herceg családias bizalmassággal bánt vele, őrizkedve minden kacérságtól és szelíd megadással tűrte a bájos teremtés apró szeszélyeit. De azokban a percekben, melyeket nem töltött unokahuga társaságában, komor és hallgatag volt és olyannyira elmélyedt gondolataiba, hogy Don Annibale, akit barátja bizarr viselkedése nyugtalanított, elhatározta, hogy megkérdi tőle, mik okozza szomorúságát. Leste az alkalmat a bizalmas beszélgetésre, de a herceg megelőzte vallomásaival.

Egy este, miután Donna Anna visszavonult lakosztályába és ők ketten a parkban, a Vénusz-templom közelében sétálgattak, a herceg hirtelen megállt és megragadta Don Annibale karját. „Kedves barátom, nézz rám, a föld legboldogtalanabb embere áll előtted. Szeretnem Donna Annát, meglátnom őt és megszeretnem egy pillanatnak műve volt. Nem nyitnám ajkamat fájdalmas panasza, ha ez a szerelem, amit Donna Anna iránt érzek, nem volna egészen más, mint az, amely más asszonyokhoz vonzott; de ugyszeretnem őt, mint még soha nem szerettem

elő leányt, olyan szerelemmel, mely lekötne életemet utolsó percéig s amely érzéktelenné tenné minden más nő szépsége iránt. Ne hidd, őh barátom, hogy bármi is fölszabadíthat engem ennek a szerelemnek rabszolgaságától. Ha tisztesen élhetném végig az életet, e kötelek nem szakadna el síromig. Donna Annát kívül soha senki mást nem fogok szeretni. Egy változhatatlan szerelem örökös foglya leszek. Annibale, elveszett ember vagyok, végem van, ha csak valami váratlan esemény nem jön segítségemre.”

Don Annibale nem állhatta meg, hogy ne nevéssen e különös beszéden. Látta, hogy parázna barátja fél a szabadság lányaitól és ezt meg is mondta neki. Titokban örvendett is, hogy bűnhődik kicsapongásaiért. De nem sokáig csipkedhetette incselkedő célzásaival, mert a herceg hirtelen sarkonfordult és magára hagyta. Don Annibale attól tartott, hogy megsértette. Föltette magában, hogy másnap egy kicsit megleckézteti. S ezzel az elhatározással aludni tért.

Ágyában sokáig gondolkozott a herceg különös vallomásán és bármennyire tudatában is volt annak, hogy emiatt bizony nem érdemes nyugtalanokodnia, mégse bírta álom-

ra hunyni szemét. Ide-oda hánykolódott párnái közt, míg végre bágyadtan lecsukódtak szempillái. De pár pillanat múlva fölriadt szunnyadásából, mert pilláin csipést érzett és lélegzetét átható füst fojtogatta. Ugyan-ebben a pillanatban éles sikoltásokat hallott. Don Annibale kiugrott az ágyból, az ajtóhoz rohant, fölrántotta, de láng csapott feléje, mely az előcsarnok tapétáit már teljesen fölemésztette. A villában tüz ütött ki. Don Annibale csak az ablakon át tudott megmenekülni. Mikor magához tért, egy kőpadon, hova eltört lábával vitték. Baida már csak füstölő máglya volt. A tüz Donna Anna lakosztálya mellett keletkezett, aki halálát lelta a lángok között. „D'Aléria herceg életben maradt, sértetlenül”, — tette hozzá Don Annibale mosolygva, nem akarva többet mondani, de engedve, hogy mindenki gondolhassa azt, ami neki tetszik, egy olyan balesetről, amely ilyen furcsa körülmények közt, mintegy kapóra történt, hogy visszadja a hercegnek féltve őrzött szabadságát. Ebből a mosolyból szabad volt arra következtetni, hogy a herceg nem volt egészen idegen attól a titokzatos és tragikus véletlentől, mely szabadságát megőrizte neki.

Butorokat

legjobban és legolcsóbban
:: az újonnan megnyílt ::

BERNOVICS GYULA

butor és szőnyegházában
szerezhetők be.

Kárász-u.7.

és mindennemű lakásberendezési cikkeket

SZEGED.